

AET2
Asian and Middle Eastern Studies Tripos, Part II

Friday 27 May 2016 9.00 – 12.00

Paper MES36

Advanced Literary Hebrew

Answer **four** questions from **Section A** or **four** questions from **Section B**.
All questions carry **equal** marks.

Write your number **not** your name on the cover sheet of **each** answer
booklet.

STATIONERY REQUIREMENTS

20 page answer booklet
Rough Work Pad

SPECIAL REQUIREMENTS TO BE SUPPLIED FOR THIS EXAMINATION

None

**You may not start to read the questions printed on the subsequent pages
of this question paper until instructed to do so.**

Section A (Modern Hebrew)

1 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below

ושם הרב שר את האשכבה בהתרוממות רוח, בנוסח מזרחי כזה, וסוף סוף האדון מאני מתחיל להגיד את הקדיש שלו, והוא קורא כך בקול קצת חנוק מהתרגשות, ופתאום בלי אזהרה התפרץ לו בבכי רכרוכי כזה, שגורר מיד את היבבה של הזקנות, ואחת מהן התחילה קוראת כנראה בשם הפרטי של הסבתא ולצעוק משהו, סתם לצעוק, לא בגלל שבאמת יותר כואב לה, אלא בגלל שחשבה שזה החובה שלה לעשות, כדי ללבות יותר את הצער של כולם, והרב היה ממשיך לסלסל שם בהנאה את התפילה, ואני, אמא, עמדתי כך קצת משועשעת בצד, מרותקת אל הספרדים הישנים האלה, כאילו לא מתוך עצמי אלא מתוך זה שמושך כך כל הזמן בתוכי, עד שכאילו הראש החל כואב ומסתחרר, והיתה לי תחושה שהנה אני מקבלת, אבל לא סתם התחרבנות, אלא משהו אמיתי ורציני יותר, כאילו מתכווץ שם משהו ורוצה לצאת, שהנה, מרוב שרצתי אחרי האדון מאני לדאוג שלא יהרוג את עצמו, מרוב הטלטלה הזאת, כאן האדון מאני הזעיר, הנוסחתי, מתפרץ פתאום כמו דג אל היבשה, ואז, אמא, פחדתי שאני תיכף מאבדת אותו כך בחוץ ולפני כולם, וצנחתי מיד על אחת המציבות, לנסות לעצור או לפחות לטשטש...

A. B. Yehoshua, *Mar Mani* (Tel Aviv: Sifriya Chadasha, 1990), p. 64.

Q: What are some of the differences highlighted here between the speaker and the people she is with in this passage and how can her actions toward the end of the passage be understood or explained in light of it?

2 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below

אבל שלטתי בעצמי ופניתי אליו, בלי כעס ובלי איום, אבל מביט ישר בעיניו ואומר לו לאט לאט ובגרמנית הכי קלה והכי פשוטה שאפשר להמציא, אם כן, אדוני, אתה יהודי...

ואז, סבתא, הזדקף האזרח הזה, התבונן ביאוש אל האישה אשר איתו, לדעת אם הבינה אף היא מה שנאמר כאן, ואחר הרים אלי מבט בהיר וישר, ולעולם לא אדע, סבתא, אם התשובה אשר השיב לי אז, נולדה אצלו באותו רגע, או שמא כבר היתה מוכנה עמו זמן רב, ואולי משעה שגילה את אביו שוכב מת על יד הכדים הגדולים, ועכשיו רק מצא סוף סוף תואנה להשמיע אותה. כי כך הלך מגמגם אלי, סבתא, ובאלו המילים, כן, הייתי יהודי אבל גמרתי להיות... כבר ביטלתי את זה...

A. B. Yehoshua, *Mar Mani* (Tel Aviv: Sifriya Chadasha, 1990), p.126.

Q: Discuss the meaning of the last sentence in the paragraph in the context of the novel and especially in the context of modern Jewish history.

3 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below

ולוקחים אותו אחר כבוד אל הכפר המזומן, שם היה הקהל ממתין על רגליו שעות ארוכות מבעוד שחר, וכבר ראתה אותו האוכלוסיה הערבית שבין רמאללה לשכם כמין עונש, שהשלטון התורכי מבקש לנקום על תבוסתו, וראו בעונש הניקלה והמוזר הזה סימן של התפוררות וחולשה. והיה עומד כבר השולחן, והכסא, ולוח גדול, ואפילו כוס של מים, והוא היה עומד, והקצינים התורכים סביבו, והוא פותח וקורא להם את הצהרת הלורד בלפור, ואחר פורש להם מפה של פלשתינה, שצייר לכבודם צבועה בצבעים והים בתוכה כחול, והם מסתכלים במפה, תמהים שבפעם הראשונה הם רואים את כל מולדתם בצורת נייר קטן כל כך. והוא מראה להם את הים הכחול, והירדן, ואת ירושלים, ואומר להם, תתעוררו, והם מתבוננים זה על זה לראות מי מעז לישון, והוא ממשיך, קחו זהות, בכל העולם לוקחים העמים זהות, אחר כך יהיה מאוחר, ואחר כך יהיה אסון, הנה אנחנו באים.

A. B. Yehoshua, *Mar Mani* (Tel Aviv: Sifriya Chadasha, 1990), p. 187.

Q: In what way is the behaviour described in this passage strange and how does it express some of the so-called anti-Zionist sentiments that some readers of the novel assigned to it?

(TURN OVER)

4 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below

והנה, כך זה מתחיל, אבא, באמת. פגישה במסדרון חשוך, בסמוך למעלות המשרתים, ירושלמי שממתין לי ונר דולק בידו, ועדיין מפליא אותי שהיה לו נר מזומן בכיסו, כאילו הוא מורגל להיקלע למבואות אפלים, ולא רק בשביל עצמו מוכן לו נר, אלא גם בשבילי הוציא נר, שהדלקתי מיד בשמחה עצומה, ועדיין אני שואל את עצמי, אילמלא היה הרצל נתקף חלישות, האם היינו נפגשים? ואפילו היה נתקף חלישות, ואני לא הייתי הולך אחריו? אבל כן הייתי הולך אחריו, נמשכתי ללכת אחריו, הייתי מוצאו, אולי משום שנראה לי למן הרגע הראשון אנטיתזה גמורה לכל הסובב שם, אותו ירושלמי עגלגל... נמרץ... בעל הרעמה... נאה סבר... רופא נשים מזרחי...

אנטיטזה.

אנטיטזה לכולנו, אנטיטזה לך, למשל, אנטיטזה לצירים אחרים, לרופאים היהודים גרמנים...

A. B. Yehoshua, *Mar Mani* (Tel Aviv: Sifriya Chadasha, 1990), p. 221-2.

Q: What about the gentleman described in the passage above strikes the speaker as "antithetical"? How does this description relate to the rest of the novel?

5 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below

לכן מוזר שיש פה ספר שנפתח בילד, נער, איש, כבר איש, בעצם, שיושב בתוך החדר ומסרב לצאת, כאילו הוא נבדל מן העולם. הרי זה לא קביל, לכתוב סיפור על איש שיושב ככה בחדר לבדו. וזאת משום שהיחיד בשום פנים ואופן איננו הבסיס. לא בעולם ולא במחשבה. היחידה הראשונה, הראשונית, היא הזיקה. הכול מפגש: זוגות זוגות של חלקיקים תופרים את היקום במאחורה, חוט שאינו נראה מתוך הצד הזה של העולם קושר אותם בעבר האחר, באחורי הקלעים, כמו תפר שנסתר בפנים הבגד.

אנחנו הלובשים אותו והוא לובש אותנו. כל העולם תחפושת ענקית, ורק המתבונן בו מבחוץ יכול לדעת איזו.

Asaf Schurr, *Koh amar Vincent hechatul hatipesh* (Jerusalem Keter, 2011), p. 8.

Q: This passage, taken from the preface to the book, articulates the author's critique of postmodernism and his own responsibility as an artist. Explain this statement.

6 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below

בבוקר נחה כך, בתוך הפח, אריזת הגלידה הריקה, ונטע הסתכלה בה וחשבה, מי זה מהם שמתגנב ככה בלילה? חיים סודיים יש פה בבית. והמחשבה הזאת שימחה אותה למרות ההשלכות, למרות כל הנרמז. הנה, הילדים שלה ערים, יוצאים מחדרים בשעות משונות, ממלאים את החלל כשהיא ועמיקם ישנים עדיין. חיים שלמים יש להם ואין לה דריסת רגל. וככה זה צריך להיות, חשבה. וזה צבט מעט, אין להכחיש, אבל היא עשתה את הילדים האלה ועכשיו הם חיים לגמרי. תעיד הגלידה (וברשימה של הקניות ציינה: 2 גלידה וניל דובדבנים גדולה, תקנה הכשר בדי"ץ, עמיקם! ליתר ביטחון).

Asaf Schurr, *Koh amar Vincent hechatul hatipesh* (Jerusalem Keter, 2011), p. 39.

Q: In what ways can this passage be described as "tragic"? In your reply, focus on these words/phrases in the passage:

למרות ההשלכות, ככה זה צריך להיות, וזה צבט מעט

7 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below

כוונתך רצויה, אוריה, הוא אמר לאחר רגע. כוונתך רצויה, אך מעשיך הם מן פארסה מעוררת רחמים. אתה אולי שוכח, אבל אנחנו הגורים זוכרים. ימים רבים מאד כסס בך הפחד. ימים רבים מאד עבדת במילה. חיפשת את האבן בתוך כָּרֶס הדברים, אבל איך תיטהר אם לא תרפה מן החפזות? איך תנקה ידיים נקיות? שכחת את חמת אפו של אלוהיך. שכחת את היד החזקה. שכחת איך הקריבו נתחים. שכחת איך הלב פועם, שכחת איך הוא משתולל לרגע מן הבהלה כשהיד אוחזת בשיער ואז עולה המאכלת, איך הוא פועם חזק ואז חלש, חלש יותר, ומתחבט עוד רגע ודומם. איך תכפר על כל עוונותיך, אוריה? איך תכפר על הבשר? בטלפון? אתה ילד טיפש. קום, אוריה, בן עמיקם ונטע. קום עכשיו וקח את החי ולקחת את דמו והקטרת המזבחה והנפת אותו תנופה לפני אדוני. קום ועשה כאשר צוית.

Asaf Schurr, *Koh amar Vincent hechatul hatipesh* (Jerusalem Keter, 2011), p. 102-3.

Q: What is the critique that is levelled here at Uriah and why does the speaker use this kind of language and imagery for his censure?

(TURN OVER)

8 Translate the following **seen** text into **English** and comment as requested below

אוריה לחץ על הידית והדלת נפתחה.
עמד בפתח. שמע מן המטבח את נטע צוחקת ואחריה את מתי, שצחקה גם היא.
הלו? הוא אמר. נקש בדלת הפתוחה.
נטע יצאה אליו. עמדה והסתכלה בו, ידיים לצידו הגוף.
אוריה, היא אמרה.
היי, אמר אוריה.
היי, השיבה נטע.
מתי יצאה מן המטבח והתייצבה מאחוריה.
אתה יכול להיכנס, אמרה נטע. זה גם הבית שלך, אתה יודע.
יופי, אמר אוריה. תודה.
אתה רוצה לשבת איתנו? מתי שאלה. אנחנו שותות קפה.
כן, אני אשמח, אמר אוריה.
תכין לעצמך או שאני אכין לך? נטע שאלה כשעמדו שלושתם בפנים כבר, במטבח.
אוריה משך בכתפיו. אני לא כל כך צמא, אמר. אולי אני פשוט אשב אתכן טיפה.
הוא הרים מבט חטוף אל מתי ואז השפיל עיניים שוב אל הרצפה.
אז מה, הוא שאל, אז איך עם הגוזל שלי?
הוא עף, אמרה לו מתי. הוא התחזק בלילה ובבוקר הוא כבר עף.
אה, אמר אוריה.
לא, לא, הפעם באמת, אמרה נטע. והיא הצביעה מבעד לחלון אל השמים.

Asaf Schurr, *Koh amar Vincent hechatul hatipesh* (Jerusalem Keter, 2011), p. 201-2.

Q: This ending of the novel is an anticlimax only seemingly. Explain.

Section B (Ancient/Medieval Jewish Literature – Aramaic)

1

- a. Provide the full paradigm of the strong verb (using the root כתב), including the passive participles, in the *Pe'al* and *Haf'el* stems **[15 marks]**.
- b. Provide the full paradigm of the nouns אֱלֵהּ and תְּיִוָּה, in the singular and plural, with the possessive suffixes **[10 marks]**.

2

- a. Provide the full paradigm of the verbal root קוּם in the *Pe'al* and *Haf'el* stems (passive participles in the *Pe'al* stem only – use the root שִׁים) **[15 marks]**.
- b. Provide a full paradigm of the declension of the adjective טָב (both genders, both numbers, and the three nominal states) **[10 marks]**.

3

- Provide the full paradigm of the verbal root בנה in the *Pe'al*, *Pa'el* and *Haf'el* stems, including the passive participles **[25 marks]**.

(TURN OVER)

4

a. Translate the following passage [10 marks]:

²⁰עָנָה דַּנְיָאֵל וְאָמַר לְהוּא שְׁמָה דִּי־אַלְהָא מְבָרַךְ מִן־עֵלְמָא וְעַד־עֵלְמָא דִּי חֲכַמְתָּא וּגְבוּרְתָּא דִּי לֵה־
הִיא: ²¹וְהוּא מְהַשְׁנֵא עַדְנִיָּא וְזַמְנִיָּא מְהַעֲדָה מְלָכִין וּמְהַקִּים מְלָכִין יְהִיב חֲכַמְתָּא לְחַפְיָמִין וּמַנְדַּעַא
לִידְעֵי בִינָה: ²²הוּא גְלָא עֲמִיקְתָּא וּמְסַתְרָתָא יַדַּע מַה בְּחַשׁוּכָא וְנִהוּרָא עִמָּה שָׂרָא: ²³לָךְ | אֵלֵה
אַבְהָתֵי מְהוּדָא וּמִשְׁבַּח אַנְהָ דִּי חֲכַמְתָּא וּגְבוּרְתָּא יְהִיבָת לִי וּכְעַן הוֹדַעְתְּנִי דִּי־בְעֵינָא מְנַךְ דִּי־מִלְת
מְלָכָא הוֹדַעְתְּנָא: ²⁴כָּל־קַבְלָא דְנָה דַּנְיָאֵל עַל־עַל־אַרְיֹזָךְ דִּי מִנֵּי מְלָכָא לְהוֹבְדָה לְחַפְיָמִין בְּבַל אֲזַל | וְכֵן
אַמְרֵ־לָהּ לְחַפְיָמִין בְּבַל אֶל־תְּהוֹבְדִי הַעֲלֵנִי קַדְמֵס מְלָכָא וּפְשָׂרָא לְמְלָכָא אַחְוָא: ²⁵אַדְיִן אַרְיֹזָךְ
בְּהַתְּבַהֲלָהּ הַנְּעַל לְדַנְיָאֵל קַדְמֵס מְלָכָא וְכֵן אַמְרֵ־לָהּ דִּי־הַשְׁפַּחַת גָּבַר מִן־בְּנֵי גְלוּתָא דִּי יְהוּד דִּי פְשָׂרָא
לְמְלָכָא יְהוּדַע: ²⁶עָנָה מְלָכָא וְאָמַר לְדַנְיָאֵל דִּי שְׁמָה בְּלִטְשָׂאֲצָר הָאִיתְךָ כְּהֵל לְהוֹדַעְתְּנִי חֲלָמָא דִּי־
חֲזִית וּפְשָׂרָה: ²⁷עָנָה דַּנְיָאֵל קַדְמֵס מְלָכָא וְאָמַר רְזָה דִּי־מְלָכָא שְׂאֵל לָא חַפְיָמִין אֲשַׁפִּין חַרְטָמִין גְּזוּרִין
יְכַלִּין לְהַחְוִיָּה לְמְלָכָא: ²⁸בְּרָם אִיתֵי אֵלֵה בְּשַׁמְיָא גְלָא רְזִין וְהוֹדַע לְמְלָכָא נְבוּכַדְנֶצַּר מַה דִּי לְהוּא
בְּאַחְרִית יוּמֵיָא חֲלָמְךָ וְחֻזֵי רַאשְׁךָ עַל־מִשְׁכַּבְךָ דְנָה הוּא:

Daniel 2:20-28

b. Answer the following questions [15 marks]:

- i. The *ketiv* of the word הָאִיתְךָ in verse 26 is הָאִיתִיךָ. Account for the difference.
- ii. What are the roots of the word וּמַנְדַּעַא in verse 21 and the word הַנְּעַל in verse 25, respectively? Account for the *nun* in both cases.
- iii. Parse the word וּמְסַתְרָתָא in verse 22.
- iv. Parse the word תְּהוֹבְדִי in verse 24, and account for the first root consonant.
- v. What is the relationship between the participles כְּהֵל (verse 26) and יְכַלִּין (verse 27)?

5

a. Translate the following passage [10 marks]:

7 וְחִזְוֵי רֵאשֵׁי עַל־מִשְׁכְּבֵי חֲזָה הָיִית וְאֵלּוּ אֵילָן בְּגֹזֵא אַרְעָא וְרוּמָה שְׁגִיָּא: 8 רְבָה אֵילָנָא וְתִקְף וְרוּמָה יִמְטָא לְשָׁמַיָא וְחֲזוּתָה לְסוּף כָּל־אַרְעָא: 9 עָפְיָה שְׁפִיר וְאַנְבֵּה שְׁגִיָּא וּמְזוֹן לְכֹל־בְּהֵ תַחְתּוֹהִי תִטְלַל | חִיּוֹת בְּרָא וּבְעִנְפוֹהִי יְדוּרָן צְפְרֵי שְׁמַיָא וּמִנָּה יִתְזַן כָּל־בְּשָׂרָא: 10 חֲזָה הַנִּיִּית בְּחִזְוֵי רֵאשֵׁי עַל־מִשְׁכְּבֵי וְאֵלּוּ עֵיר וְקִדִּישׁ מִן־שְׁמַיָא נָחַת: 11 קָרָא בְּחֵיל וְכֵן אָמַר גְּדוֹ אֵילָנָא וְקִצְצוּ עִנְפוֹהִי אֲתֵרוּ עָפְיָה וּבִדְרוּ אֲנֵבָה תִּגְדַּח חִיּוֹתָא מִן־תַּחְתּוֹהִי וְצְפְרֵיָא מִן־עִנְפוֹהִי: 12 בְּרִים עֲקָר שְׂרִשׁוֹהִי בְּאַרְעָא שְׁבִקוּ וּבְאַסּוּר דִּי־פְרִזָּל וּנְחֹשׁ בְּדַתְאָא דִּי בְרָא וּבִטַּל שְׁמַיָא יִצְטַבַּע וְעַס־חִיּוֹתָא חֲלָקָה בְּעֵשֶׁב אַרְעָא: 13 לְבַבָּה מִן־אַנְשָׂא יִשְׁנֹן וּלְבַב חִיּוֹה יִתְיַהֵב לָהּ וְשִׁבְעָה עֲדָנִין יַחְלְפוֹן עֲלוֹהִי: 14 בְּגִזְרַת עֵירִין פְּתִגְמָא וּמֵאֲמַר קִדִּישִׁין שְׂאֵלְתָא עַד־דְּבַרְתָּ דִּי יִנְדַּעוֹן חֵיָּא דִּי־שְׁלִיט עֲלָאָה בְּמַלְכוּת אַנְשָׂא וּלְמִן־דִּי יִצְבֵּא יִתְנַנְּה וּשְׁפֵל אַנְשִׁים יָקִים עָלָהּ:

Daniel 4:7-14

b. Parse all of the verbs in the passage [9 marks].

c. Answer the following questions [6 marks]:

- The *ketiv* of the word עֲלָאָה in verse 14 is עליא. Account for the difference.
- Discuss the form וּבִדְרוּ in verse 11 from the point of view of Hebrew and Arabic cognates.
- Identify the textual problem in verse 12 and propose a solution.

(TURN OVER)

6 Translate the following passage [10 marks]:

¹בַּלְשַׁאצָּר מַלְכָּא עַבְדֵּי לְחַם רַב לְרַבְרַבְנֵי אֱלֹהִי וְלִקְבֵּל אֶלְפָּא חֲמֵרָא שְׁתֵּה: ²בַּלְשַׁאצָּר אָמַר |
בְּטַעַם חֲמֵרָא לְהִיתֵיהּ לְמַאֲנֵי דְהֶבֶא וְכִסְפָּא דֵי הַנְּפִל נְבוּכַדְנֶצַּר אָבוּהִי מִזְהִיכְלָא דֵי בִירוּשָׁלַם
וְיִשְׁתַּוּן בְּהוּן מַלְכָּא וְרַבְרַבְנֵי שְׁגֻלְתָּהּ וְלַחֲנַתָּה: ³בְּאֲדִין הִיתֵיו מֵאֲנֵי דְהֶבֶא דֵי הַנְּפִקוּ מִזְהִיכְלָא דֵי
בֵּית אֱלֹהֵא דֵי בִירוּשָׁלַם וְאִשְׁתִּיו בְּהוּן מַלְכָּא וְרַבְרַבְנֵי שְׁגֻלְתָּהּ וְלַחֲנַתָּה: ⁴אִשְׁתִּיו חֲמֵרָא וְשִׁבְחוּ
לְאֱלֹהֵי דְהֶבֶא וְכִסְפָּא נְחֻשָׁא פְּרֻזְלָא אֲעָא וְאַבְנָא: ⁵בְּהִשְׁעָתָהּ נְפִקָה אֲצַבְעֵן דֵי יַד־אֲנָשׁ וְכַתְּבֵן
לְקַבֵּל נְבִרְשָׁתָא עַל־גִּירָא דֵי־כַתְּלֵי הִיכְלָא דֵי מַלְכָּא וּמַלְכָּא חֲזָה פֶסֶס יְדָה דֵי כְּתָבָה: ⁶אֲדִין מַלְכָּא
זִינְהִי שְׁנֵיהּ וְרַעִינְהִי יְבִהּלוּנְהּ וְקִטְרֵי חֲרָצָה מִשְׁתַּרְיוּ וְאַרְכַּבְתָּהּ דָּא לְדָא נְקֻשׁוּן: ⁷קִרָא מַלְכָּא בְּחִיל
לְהַעֲלָה לְאִשְׁפִּיא כְּשִׁדְאֵי וְגִזְרֵיא עֲנָה מַלְכָּא וְאָמַר | לְחַכְמֵי בָבֶל דֵי כָל־אֲנָשׁ דֵי־יִקְרָה כְּתָבָה דְנָה
וּפְשָׁרָה יְחֻנְנֵי אַרְגֻּנָא יִלְבֹּשׁ וְהִמְנִיכָא דֵי־דְהֶבֶא עַל־צִוְאָרָה וְתִלְתֵי בְּמַלְכוּתָא יִשְׁלַט:

Daniel 5:1-7

b. Answer the following questions [15 marks]:

- i. Parse the form הִיתֵיו in verse 3, and account for the realization of the first root consonant as well as of the pronominal morpheme.
- ii. What is the Hebrew cognate of the word אֲעָא in verse 4? What is the proto-Semitic consonant from which the *ayin* in the Aramaic word is derived? Account for the *alef* with which the Aramaic word begins.
- iii. Parse the form אִשְׁתִּיו in verses 3 and 4. Account for the *alef* with which the word begins.

7 Translate the following passage [10 marks]:

9 חֲזָה הוּיַת עַד דִּי כְרִסְוֹן רְמִיּוֹ וְעַתִּיק יוֹמִין יִתְּב לְבוּשָׁה | כְּתִלְג חוֹר וּשְׁעַר רֵאשִׁיָּה כְּעַמְר נָקֵא כְּרִסְיָה
שְׂבִיבִין דִּי-נֹר גְּלִגְלוּהִי נֹר דְּלִק: 10 נְהַר דִּי-נֹר נֶגֶד וְנַפְל מִן-קְדָמוּהִי אֶלְף אֶלְפִין יִשְׁמֻשׁוּנָה וְרַבּוּ
רַבְּבֵן קְדָמוּהִי יְקוּמוֹן דִּינָא יִתְּב וְסַפְרִין פְּתִיחוּ: 11 חֲזָה הוּיַת בְּאֲדִין מִן-קֶל מְלִיא רַבְרַבְתָּא דִּי קֶרְנָא
מְמִלָּה חֲזָה הוּיַת עַד דִּי קְטִילַת חִיּוֹתָא וְהוּבַד גְּשָׁמָה וְיַהֲיִבַת לִיקְדַת אֶשָׁא: 12 וּשְׁאֵר חִיּוֹתָא הָעֵדִין
שְׁלֻטְנָהוֹן וְאַרְכָּה בְּחִיּוֹן יַהֲיִבַת לְהוֹן עַד-זְמַן וְעַד: 13 חֲזָה הוּיַת בְּחֻזִּין לִילִיא וְאַרְו עַס-עֲנִי שְׁמִיא כְּבַר
אַנְש אַתָּה הוּוּ וְעַד-עַתִּיק יוֹמִיא מְטָה וְקְדָמוּהִי הַקְרָבוּהִי: 14 וְלָהּ יַהֲיִב שְׁלֻטָן וְיִקַּר וּמְלִכּוּ וְכָל עַמְמִיא
אַמִּיא וְלִשְׁנִיא לָהּ יַפְלָחוּן שְׁלֻטְנָה שְׁלֻטָן עַלְמ דִּי-לָא יַעֲדִיה וּמְלִכּוּתָהּ דִּי-לָא תִתְחַבַּל:

Daniel 7:9-14

b. Answer the following questions [15 marks]:

- i. Parse the forms יִתְּב in verses 9 and 10 and פְּתִיחוּ in verse 10. Defend your analysis in both cases.
- ii. Compare the vocalization of the forms קְדָמוּהִי and קְדָמוּהִי in verse 10 and וְקְדָמוּהִי in verse 13. What is the basic (citation) form of this word? Account for the differences in the realization of the vowel in the first syllable.
- iii. What are the Hebrew cognates of the following words: תִּלְג (verse 9), עַמְר (verse 9), קֶל (verse 11), אֶדִין (verse 11), אֶנְש (verse 13), שְׁלֻטָן (verse 14). Which Aramaic/Hebrew words exhibit “segolate morphology”? Which Aramaic/Hebrew words show evidence of the operation of the Canaanite shift?

8

- a. Give a historical account of the Aramaic consonants represented by the following letters, with regard to Hebrew and Arabic: ת, ז, ט, ע. For each consonant, provide cognate words from the three languages [10 marks].
- b. Give a historical account of the Aramaic words בר ‘son’, תרתין ‘two’, and שם ‘name’, with reference to Hebrew and Arabic cognates [10 marks].
- c. Describe and discuss the morphology of the passive formations of the Biblical Aramaic system of verbal stems [5 marks].

END OF PAPER